

(१०) दशममाह । “एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः ।
आ ह वै तत्र राजन्योतिव्याधी जायते । यत्रैतेन यज्ञेन
यजन्ते” इति । अतिशयेन पापं वेद्दुंशीलं यस्य सोऽयं ‘अति-
व्याधी’, तस्मिन् देशे क्षत्रियोऽपि शत्रुः अतिशयेन वेद्दुं समर्थः,
‘आजायते’, खलु ॥

(११) एकादशमाह । “एष वै दीर्घा नाम यज्ञः ।
दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति । यत्रैतेन यज्ञेन यज-
न्ते” इति । ‘दीर्घः’ दीर्घफलयुक्तः ॥

(१२) द्वादशमाह । “एष वै क्लृप्तो नाम यज्ञः । कल्पते
ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते” इति ।
‘क्लृप्तः’ सर्वसाधनसम्पन्नः, योगसहितः क्षेमः ‘योगक्षेमः’, स च
‘कल्पते’ सम्पद्यते । एतैर्द्वादशभिर्गुणैर्द्वादशब्रह्मोदनस्तुतिदा-
राश्वमेधः प्रशस्तः ॥

इति ऊनविंशोऽनुवाकः ।

अथ विंशोऽनुवाकः ।

(१) एकोनविंशे विभुत्वादिगुणैर्यज्ञस्य प्रशंसाऽभिहिता ।
विंशेऽश्वस्य सञ्ज्ञपनप्रकारोऽभीधीयते । यदुक्तं सूत्रकारेण ।
वडवा पुरुषी चाजःपुरो नीयतेऽश्वस्य वेतसशाखायां तार्ष्यं कृत्य-
धीवासं हिरण्यकशिपु चास्तीर्य सौवर्णां रुक्ममुपरिष्ठात् कृत्वा
मृगान्निघ्नन्ति सञ्ज्ञशाखास्वितरानिति । तत्र तार्ष्यं विधत्ते ।